

Лист від 19.01.2011 р. N 697/6/17-0715

Абзацом першим підпункту 169.4.1 пункту 169.4 статті 169 Кодексу встановлено, що податкова соціальна пільга застосовується до доходу, нарахованого на користь платника податку протягом звітного податкового місяця як заробітна плата (інші прирівняні до неї відповідно до законодавства виплати, компенсації та винагороди), якщо його розмір не перевищує суми, що дорівнює розміру місячного прожиткового мінімуму, діючого для працездатної особи на 1 січня звітного податкового року, помноженого на 1,4 та округленого до найближчих 10 гривень.

Якщо платник податку отримує доходи у вигляді заробітної плати за період її збереження згідно із законодавством, у тому числі за час відпустки або перебування платника податку на лікарняному, то з метою визначення граничної суми доходу, що дає право на отримання податкової соціальної пільги, та в інших випадках їх оподаткування, такі доходи (їх частина) відносяться до відповідних податкових періодів їх нарахування (абзац третій підпункту 169.4.1 пункту 169.4 статті 169 Кодексу).

Згідно з підпунктом 165.1.1 пункту 165.1 статті 165 Кодексу виплати, пов'язані з тимчасовою втратою працездатності, включаються до складу місячного оподатковуваного доходу платника податку.

Водночас абзацом другим підпункту 169.2.3 пункту 169.2 статті 169 Кодексу встановлено, що податкова соціальна пільга не може бути застосована до доходів платника податку, інших ніж заробітна плата.

Відповідно до підпункту 14.1.48 пункту 14.1 статті 14 Кодексу заробітна плата для цілей розділу IV цього Кодексу - основна та додаткова заробітна плата, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, які виплачуються (надаються) платнику податку у зв'язку з відносинами трудового найму згідно із законом.

Згідно з пунктом 164.6 статті 164 Кодексу під час нарахування доходів у формі заробітної плати база оподаткування визначається як нарахована заробітна плата,

зменшена на суму єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, страхових внесків до Накопичувального фонду, а у випадках, передбачених законом, - обов'язкових страхових внесків до недержавного пенсійного фонду, які відповідно до закону сплачуються за рахунок заробітної плати працівника, а також на суму податкової соціальної пільги за її наявності.

Абзацом другим статті 2 Кодексу законів про працю України від 10.12.71 р. N 322-VIII встановлено, що працівники реалізують право на працю шляхом укладення трудового договору про роботу на підприємстві, в установі, організації або з фізичною особою. Працівники мають право, зокрема, на матеріальне забезпечення в порядку соціального страхування у разі хвороби, повної або часткової втрати працездатності.

Пунктом 1 статті 35 Закону України від 18.01.2001 р. N 2240-III "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням" (далі - Закон N 2240) встановлено, що допомога по тимчасовій непрацездатності надається застрахованій особі у формі матеріального забезпечення, яке повністю або частково компенсує втрату заробітної плати (доходу), у разі настання в неї одного зі страхових випадків, визначених указаною статтею.

Відповідно до пункту 2 статті 35 Закону N 2240 допомога по тимчасовій непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві та професійним захворюванням, виплачується Фондом застрахованим особам починаючи з шостого дня непрацездатності за весь період до відновлення працездатності або до встановлення медико-соціальною експертною комісією інвалідності (встановлення іншої групи, підтвердження раніше встановленої групи інвалідності), незалежно від звільнення застрахованої особи в період втрати працездатності у порядку та розмірах, встановлених законодавством.

Оплата перших п'яти днів тимчасової непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві, здійснюється за рахунок коштів роботодавця у порядку, встановленому постановою Кабінету Міністрів України від 06.05.2001 р. N 439.

Враховуючи наведене, виплати по листках непрацездатності (оплата перших п'яти днів тимчасової непрацездатності за рахунок коштів роботодавця та допомога по тимчасовій непрацездатності) з метою оподаткування податком на доходи фізичних осіб

прирівнюються до заробітної плати і враховуються при визначенні граничної суми доходу, що дає право на отримання податкової соціальної пільги. Вказані суми включаються до складу місячного оподаткованого доходу платника податку і оподатковуються з врахуванням норм пункту 164.6 статті 164 Кодексу.